

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 733/2538

บริษัท แร่แร่เบอราการ จำกัด โจทก์ นายเจษฎา ธรรมรังรอง จำเลย นายเจษฎา ธรรมรังรอง จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อนั้นเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน ของศาลอุทธรณ์ จึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง เมื่อปรากฏว่าคดีนี้ เป็นคดีฟ้องขับไล่อันมีค่าเช่าในขณะยื่นคำฟ้อง ไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งต้องห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริง จึงไม่รับฎีกาของจำเลย คืบค่าขึ้นศาลทั้งหมด จำเลยเห็นว่า ฎีกาที่ว่า ศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริง นอกเหนือจากที่ปรากฏในสำนวน และศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริง ที่ยังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากโจทก์ไม่สามารถนำสืบข้อเท็จจริง ที่โจทก์กล่าวอ้างได้ มาวินิจฉัยคดีจึงขัดต่อกฎหมายเป็นปัญหา ข้อกฎหมาย โปรตมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยด้วย หมายเหตุ ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้วหรือไม่ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยและบริวารขนย้ายทรัพย์สินออกจากตึกแถวและที่ดินโจทก์ ให้จำเลยใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เดือนละ 2,000 บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 23 กรกฎาคม 2535)จนกว่าจำเลยและบริวารจะขนย้ายทรัพย์สินออกจากตึกแถวและที่ดินโจทก์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 73 แผ่นที่ 2) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 75) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้โจทก์ฟ้องขับไล่ จำเลยให้การต่อสู้กรรมสิทธิ์ เป็นคดีมีทุนทรัพย์ในชั้นฎีกาตามราคาทรัพย์พิพาทซึ่งคู่ความได้ตีราคาไว้ในศาลชั้นต้นเป็นเงิน 581,000 บาทจึงไม่ต้องห้ามฎีกาในข้อเท็จจริง ให้รับฎีกาจำเลย ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการต่อไป

องค์คณะ

นาม ยิ้มแย้ม · สุรินทร์ นาควิเชียร · จรัญ หัตถกรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/733/2538>